

Εφαρμοστική Οδηγία 08/2021

Ο περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμος
Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμος

Θέμα: Τροποποιήσεις στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου και περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεων Φόρων Νόμων

Θα ήθελα να αναφερθώ στο πιο πάνω θέμα και να σας ενημερώσω αναφορικά με της διάφορες τροποποιήσεις που επήλθαν στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμο και περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμο μέσα στα πλαίσια ενσωμάτωσης της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 2016 και της τροποποιητικής Οδηγίας (ΕΕ) 2017/952 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2017 για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (Anti-Tax Avoidance Directives (ATAD)).

Για τους σκοπούς ενσωμάτωσης της Οδηγίας στο εσωτερικό μας δίκαιο έχουν εγκριθεί οι πιο τροποποιητικοί νόμοι:

(α) N.63(I)/2019 (τροποποιητικός του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου, ημερομηνίας 25/4/2019), ο οποίος ενσωματώνει τα πιο κάτω:

- περιορισμό του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού·
- γενικό κανόνα απαγόρευσης καταχρήσεων·
- κανόνες για ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρείες.

Η εφαρμογή των πιο πάνω άρχισε από 1/1/2019.

(β) N.80(I)/2020 (τροποποιητικός του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου, ημερομηνίας 3.7.2020), ο οποίος ενσωματώνει τα πιο κάτω:

- ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων, αντίστροφων υβριδικών μέσων και φορολογικής κατοικίας·
- φορολόγηση κατά την έξοδο.

Η εφαρμογή των πιο πάνω άρχισε από 1/1/2020 εκτός των ασυμφωνιών στη μεταχείριση αντίστροφων υβριδικών μέσων που αρχίζει από 1/1/2022.

(γ) N.77(I)/2020 (τροποποιητικός του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου ημερομηνίας 3/7/2020) ο οποίος περιλαμβάνει φορολόγηση κατά την έξοδο και η εφαρμογή του άρχισε την 1.1.2020.

Σημειώνεται ότι οι πιο κάτω κανόνες, στοχεύουν στη διόρθωση της φορολογικής θέσης MONO των προσώπων που υπόκεινται σε εταιρικό φόρο (με κάποιες εξαιρέσεις) και όχι των ατόμων/φυσικών προσώπων.

I. Περιορισμός του υπερβαίνοντος κόστους δανεισμού (Άρθρο 11(16) του περί ΦΕ Νόμου)

Οι διατάξεις αυτές αφορούν βασικά την υποκεφαλαιοδότηση. Η υποκεφαλαιοδότηση αναφέρεται στην περίπτωση που μια Κυπριακή εταιρεία ή ένας «Κυπριακός όμιλος» (όπως ορίζεται στην παρ.(η) του Άρθρου 11(16)) ή η μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας που δεν είναι φορολογικός κάτοικος Κύπρου, ανάλογα με την περίπτωση, χρηματοδοτείται μέσω ενός σχετικά υψηλού επιπέδου δανεισμού σε σχέση με το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων της. Σκοπός των κανόνων υποκεφαλαιοδότησης είναι ο περιορισμός του καθαρού ποσού (μετά την αφαίρεση των τόκων εισπρακτέων) στο τριάντα τοις εκατό (30%) του φορολογητέου εισοδήματος προ τόκων, φόρων, αφαιρέσεων και προσθέσεων περιλαμβανομένων και των άυλων περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται στην επιχείρηση (ΕΠΤΦΑΠ) (στην Αγγλική γλώσσα γνωστό ως EBITDA).

Με τις νέες διατάξεις της νομοθεσίας εισάγονται τα εξής:

(α) Το υπερβαίνοντος κόστος δανεισμού ενός νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας εκπίπτει κατά το φορολογικό έτος στο οποίο προκύπτει.

- Ο ορισμός του «κόστος δανεισμού» περιλαμβάνει εκτός των τόκων δανείων, μεταξύ άλλων, και άλλες δαπάνες οικονομικά ισοδύναμες με τόκους και έξοδα που προκύπτουν από την άντληση χρηματοδότησης (π.χ. πληρωμές στο πλαίσιο δανείων με συμμετοχή στο κέρδος, τεκμαρτούς τόκους επί μετατρέψιμων ομολόγων μηδενικού τοκομεριδίου), το χρηματοοικονομικό κόστος στο πλαίσιο χρηματοδοτικής μίσθωσης και τους κεφαλαιοποιημένους τόκους που καταχωρίζονται ως αξία των περιουσιακών στοιχείων στον ισολογισμό.
- Ως «υπερβαίνοντος κόστος δανεισμού» ορίζεται το ποσό, κατά το οποίο το εκπεστέο κόστος δανεισμού ενός φορολογούμενου, υπερβαίνει τα φορολογητέα έσοδα από τόκους και άλλα οικονομικώς ισοδύναμα φορολογητέα έσοδα.

(β) Σε περίπτωση που μια εταιρεία είναι μέλος «Κυπριακού ομίλου», οι σχετικές διατάξεις εφαρμόζονται για τη συγκεντρωτική θέση του ομίλου.

(γ) Σε περίπτωση που μια εταιρεία είναι μέλος ενοποιημένου ομίλου για λογιστικούς σκοπούς, δύναται να επιλέγει για κάθε φορολογικό έτος ξεχωριστά την πλήρη έκπτωση του υπερβαίνοντος κόστος δανεισμού, υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παρ.(δ)(iii) του Άρθρου 11(16).

(δ) Εταιρεία δύναται να διεκδικεί πλήρη έκπτωση των τόκων ακόμα και εάν το υπερβαίνοντος κόστος δανεισμού ξεπερνά το 30% του ΕΠΤΦΑΠ, σε περίπτωση που:

- (i) το υπερβαίνοντος κόστος δανεισμού της δεν ξεπερνά τα τρία εκατομμύρια ευρώ (€3.000.000), ή
- (ii) η εταιρεία είναι μέλος ενοποιημένου ομίλου για λογιστικούς σκοπούς και το ποσοστό των ιδίων κεφαλαίων της προς το σύνολο των περιουσιακών της στοιχείων δεν είναι μικρότερο πέραν του 2% του αντίστοιχου ποσοστού του ενοποιημένου ομίλου.

(ε) Σε περίπτωση που εταιρεία είναι μέλος κυπριακού ομίλου για συμψηφισμό ζημιών συγκροτήματος, τότε το όριο του 30% υπολογίζεται στο ΕΠΤΦΑΠ του κυπριακού ομίλου και το όριο της πλήρους έκπτωσης των €3 εκ. αφορά ολόκληρο τον κυπριακό όμιλο και όχι την κάθε εταιρεία ξεχωριστά.

(στ) Το ΕΠΤΦΑΠ υπολογίζεται με βάση τα φορολογητέα κέρδη προ φόρων, τόκων, κεφαλαιουχικών εκπτώσεων, αποσβέσεων άυλων περιουσιακών στοιχείων και της έκπτωσης του 80% των κερδών που προκύπτουν από επιλέξιμα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Διευκρινίζεται ρητά ότι στο ΕΠΤΦΑΠ δεν συνυπολογίζονται τα απαλλασσόμενα έσοδα.

(ζ) Το ποσό κατά το οποίο το 30% του ΕΠΤΦΑΠ υπερβαίνει το υπερβαίνον κόστος δανεισμού, ως επίσης και η ικανότητα κάλυψης των τόκων που δεν χρησιμοποιήθηκε κατά το τρέχον έτος, μεταφέρονται στα επόμενα πέντε (5) έτη, νοούμενο ότι δεν παραβιάζονται οι, επιφυλάξεις που προβλέπονται στην παρ. (ζ) του Άρθρου 11(16).

(η) Από το κανόνα περιορισμού των τόκων εξαιρούνται τα πιο κάτω:

- (i) Το υπερβαίνον κόστος δανεισμού που αφορά δάνεια που συνάφθηκαν πριν τις 17/6/2016 (αλλά όχι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των δανείων αυτών), δάνεια που χρησιμοποιήθηκαν για τη χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων δημοσίων έργων υποδομής, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης του έργου, το κόστος δανεισμού, τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματα βρίσκονται όλα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (ii) Οι αυτοτελείς οντότητες, δηλαδή εταιρείες που δεν είναι μέλη ενός ενοποιημένου ομίλου για λογιστικούς σκοπούς, δεν έχουν συνδεδεμένες επιχειρήσεις ή μόνιμες εγκαταστάσεις.
- (iii) Οι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις στις οποίες περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων, τα πιστωτικά ιδρύματα, ασφαλιστικές επιχειρήσεις, συνταξιοδοτικά ιδρύματα, ΟΣΕΚΑ κλπ.

II. Γενικός Κανόνας Απαγόρευσης των Καταχρήσεων (Άρθρο 33Α του περί ΦΕ Νόμου)

Με τις νέες διατάξεις ορίζεται ότι μια διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων θεωρείται μη γνήσια στο βαθμό που δεν τίθεται σε εφαρμογή για βάσιμους εμπορικούς λόγους που απηχούν την οικονομική πραγματικότητα με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 6 της Οδηγίας.

Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, το Τμήμα Φορολογίας δεν λαμβάνει υπόψη τυχόν διευθέτηση ή σειρά διευθετήσεων, οι οποίες έχουν συσταθεί με κύριο σκοπό ή με έναν από τους κύριους σκοπούς την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος που ματαιώνει το αντικείμενο ή τον σκοπό των εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων, χαρακτηρίζονται ως μη γνήσιες, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών στοιχείων και περιστάσεων. Σύμφωνα μάλιστα, με την εισηγητική έκθεση του νόμου, το βάρος της απόδειξης της ύπαρξης μη γνήσιας διευθέτησης φέρει το Τμήμα Φορολογίας, ενώ για την ερμηνεία της διάταξης θα ακολουθείται συμπληρωματικά η συναφής νομολογία του Δικαστηρίου της Ε.Ε. και η Σύσταση της Επιτροπής 2012/772/ΕΕ.

III. Κανόνες για Ελεγχόμενες Άλλοδαπές Εταιρείες (ΕΑΕ) (Άρθρο 36Α του περί ΦΕ Νόμου).

Με τις νέες διατάξεις εναρμονίζεται πλήρως η νομοθεσία με τα προβλεπόμενα στην ATAD, προκειμένου να περιοριστεί η τεχνητή εκτροπή εισοδήματος σε εταιρείες και μόνιμες εγκαταστάσεις εγκατεστημένες τόσο σε τρίτες χώρες όσο και εντός της Ε.Ε.

Σχετικά με τις νέες διατάξεις σημειώνονται τα εξής:

(α) Στο φορολογητέο εισόδημα εταιρείας κατοίκου της Δημοκρατίας ή μόνιμης εγκατάστασης στη Δημοκρατία εταιρείας μη κάτοικου της Δημοκρατίας, προστίθεται με βάση το ποσοστό που της αναλογεί, το μη διανεμηθέν φορολογητέο εισόδημα ή η ζημιά της ΕΑΕ που προκύπτει από μη γνήσιες ρυθμίσεις που έχουν τεθεί σε εφαρμογή με ουσιαστικό σκοπό την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος, ως αυτό υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου.

(β) ΕΑΕ θεωρείται εταιρεία μη κάτοικος της Δημοκρατίας ή μόνιμη εγκατάσταση στο εξωτερικό που διατηρεί εταιρεία κάτοικος της Δημοκρατίας, τα κέρδη της οποίας δεν φορολογούνται ή απαλλάσσονται του φόρου στη Δημοκρατία, όταν πληρούνται οι πιο κάτω προϋποθέσεις:

- (i) Στην περίπτωση εταιρείας που δεν είναι κάτοικος της Δημοκρατίας, η εταιρεία κάτοικος της Δημοκρατίας, είτε από μόνη της είτε από κοινού με συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις

έχει άμεση ή έμμεση συμμετοχή με ποσοστό άνω του 50% του κεφαλαίου ή δικαιούται να εισπράττει ποσοστό άνω του 50% των κερδών της εν λόγω εταιρείας· και

(ii) ο πραγματικός εταιρικός φόρος που καταβλήθηκε επί των κερδών της εταιρεμη κατοίκου της Δημοκρατίας ή της μόνιμης εγκατάστασης εξωτερικού που διατηρεί εταιρεία κάτοικος της Δημοκρατίας είναι χαμηλότερος του 50% του φόρου που θα επιβαλλόταν στην εν λόγω εταιρεία ή στη μόνιμη εγκατάσταση, αν τέτοια κέρδη φορολογούνταν στη Δημοκρατία.

(γ) Μία ρύθμιση θεωρείται μη γνήσια στο βαθμό που η ΕΑΕ δεν θα είχε την κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων ή δεν θα είχε αναλάβει τους κινδύνους που δημιουργούν το σύνολο ή μέρος του εισοδήματός της εάν δεν ελεγχόταν από την εταιρεία κάτοικο της Δημοκρατίας ή τη μόνιμη εγκατάσταση στη Δημοκρατία εταιρείας μη κάτοικου της Δημοκρατίας, στην οποία εκτελούνται τα καθήκοντα των σημαινόντων στελεχών, τα οποία ουσιαστικά συμβάλλουν στη δημιουργία του εισοδήματος της ΕΑΕ.

(δ) Ο αλλοδαπός φόρος που καταβλήθηκε επί των κερδών της ΕΑΕ που φορολογούνται στη Δημοκρατία παραχωρείται ως έκπτωση από το φόρο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35 και 36.

(ε) Από τους κανόνες ΕΑΕ εξαιρούνται:

- (i) ΕΑΕ των οποίων τα λογιστικά κέρδη δεν υπερβαίνουν τις €750.000 και το εισόδημα από μη εμπορική δραστηριότητα δεν υπερβαίνει τις €75.000·
- (ii) ΕΑΕ των οποίων τα λογιστικά κέρδη δεν υπερβαίνουν το 10% των δαπανών λειτουργίας τους.

IV. Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων, αντίστροφων υβριδικών μέσων και φορολογικής κατοικίας (Άρθρο 11Α, 11Β, 11Γ του περί ΦΕ Νόμου)

Οι ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων είναι συνέπεια των διαφορών ως προς το νομικό χαρακτηρισμό συγκεκριμένων πληρωμών που καταβάλλονται (χρηματοπιστωτικά μέσα) ή των οντοτήτων που συναλλάσσονται και οι διαφορές αυτές εκδηλώνονται κατά τη συνεργασία μεταξύ των δικαιοδοτικών οργάνων. Οι επιπτώσεις αυτών των ασυμφωνιών είναι συχνά η διπλή έκπτωση (δηλαδή φορολογική έκπτωση σε κάθε ένα από τα δύο κράτη) ή η μείωση του φορολογητέου εισοδήματος (λόγω έκπτωσης της πληρωμής) σε ένα κράτος χωρίς την καταχώριση ισότιμου αντίστοιχου ποσού στη φορολογική βάση του άλλου κράτους.

Για να εξουδετερωθούν οι ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων, οι νέες διατάξεις καθορίζουν κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ένα από τα δύο δικαιοδοτικά όργανα σε ασυμφωνία θα πρέπει να απορρίψει την έκπτωση μιας πληρωμής που οδηγεί σε αυτό το αποτέλεσμα ή να συμπεριλάβει στη φορολογική βάση ισότιμο αντίστοιχο ποσό, ανάλογα με την περίπτωση.

Διευκρινίζεται ότι, τα μέτρα που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση ασυμφωνιών στη μεταχείριση υβριδικών μέσων επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν περιπτώσεις ασυμφωνιών που μπορούν να αποδοθούν σε διαφορές νομικού χαρακτηρισμού ενός χρηματοπιστωτικού μέσου ή μιας οντότητας και δεν αποβλέπουν στο να επηρεάσουν τα γενικά χαρακτηριστικά του φορολογικού συστήματος κράτους μέλους και στοχεύουν τη φορολογική μεταχείριση των υβριδικών οντοτήτων και των υβριδικών μόνιμων εγκαταστάσεων εντός της Ένωσης, καθώς και σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση των υβριδικών οντοτήτων στις σχέσεις με τρίτες χώρες.

Οι υβριδικές συμφωνίες λαμβάνονται υπόψη μόνο αν προκύπτουν μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, μεταξύ φορολογουμένου και συνδεδεμένης επιχείρησης, μεταξύ της έδρας και της μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας, ή μέσω δομημένης ρύθμισης και ανεξαρτήτως αν εμπλέκονται τρίτες χώρες.

Αποτέλεσμα ασυμφωνίας υπό τη μορφή έκπτωσης χωρίς συμπερίληψη δύναται να προκύψει στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- πληρωμών στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου
- πληρωμών προς μόνιμη εγκατάσταση η οποία δεν λαμβάνεται υπόψη
- πληρωμών σε υβριδική οντότητα
- πληρωμών σε οντότητα με μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις
- λογιζόμενες πληρωμές μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ μόνιμων εγκαταστάσεων

V. Φορολόγηση κατά την έξοδο (Άρθρο 33Β του περί ΦΕ Νόμου)

Με τους νέους κανόνες θεσπίζονται κανόνες φορολόγησης κατά την έξοδο (exit taxation).

Σύμφωνα με το Προσίμιο της Οδηγίας 2016/1164 (παρ. 10), «λειτουργία της φορολόγησης κατά την έξοδο είναι να διασφαλίζει ότι, όταν ένας φορολογούμενος μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική του κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους, το εν λόγω κράτος φορολογεί την οικονομική αξία οποιουδήποτε κεφαλαιακού κέρδους που παράγεται στο έδαφος του, ακόμη και αν αυτό το κέρδος δεν έχει πραγματοποιηθεί κατά το χρόνο της εξόδου».

Πέραν των νέων ορισμών που εισάγονται στη νομοθεσία, φορολογούμενος υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στη Δημοκρατία επί ποσού που ισούται με την αγοραία αξία των περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρει, κατά τη στιγμή της εξόδου αυτών, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από την έδρα του στη Δημοκρατία στη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Δημοκρατία παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς .

(β) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από τη μόνιμη εγκατάσταση του στη Δημοκρατία στην έδρα ή σε μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Δημοκρατία παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς .

(γ) μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας του από τη Δημοκρατία σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εκτός από εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία παραμένουν ουσιωδώς συνδεδεμένα με μόνιμη εγκατάστασή του στη Δημοκρατία·

(δ) μεταφοράς της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση του, από την Κύπρο σε άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Κύπρος παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς.

Με βάση τα πιο πάνω, ο φόρος εξόδου δεν εφαρμόζεται σε περιουσιακά στοιχεία που παραμένουν υπό τη φορολογική δικαιοδοσία της Δημοκρατίας. Ο φόρος υπολογίζεται με τον εκάστοτε ισχύοντα φορολογικό συντελεστή (12,5%) κατά τη φορολογικό έτος της εξόδου.

Ο φόρος κατά την έξοδο δεν επιβάλλεται επίσης στις περιπτώσεις μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση τίτλων ή περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρονται για την παροχή εμπράγματης ασφάλειας, ή όταν η μεταφορά περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιείται για την κάλυψη κεφαλαιακών απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας ή για σκοπούς διαχείρισης της ρευστότητας, υπό την προϋπόθεση ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα επανέλθουν στη Δημοκρατία εντός περιόδου δώδεκα (12) μηνών από τη μεταφορά.

Η καταβολή του φόρου που προκύπτει από φορολόγηση κατά την έξοδο ρυθμίζεται από το άρθρο 40Α του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου, όπως έχει τροποποιηθεί.

Αντί της εφάπαξ καταβολής, ο φορολογούμενος έχει το δικαίωμα να καταβάλει το φόρο σε πέντε (5) ισόποσες δόσεις στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 40Α. Σε τέτοια περίπτωση ο φόρος εισπράττεται με τόκο.

Επισημαίνεται, ότι για την τμηματική καταβολή του φόρου κατά την έξοδο ισχύουν αποκλειστικά οι οριζόμενες στο παρόν άρθρο διατάξεις, και δεν εφαρμόζονται οποιεσδήποτε άλλες γενικές ή ειδικές διατάξεις για τη διευκόλυνση ή τη ρύθμιση τμηματικής καταβολής οφειλών. Επίσης, θεσπίζεται η δυνατότητα του Εφόρου να απαιτήσει εγγύηση για την καταβολή του φόρου σε δόσεις, σε περίπτωση αποδεδειγμένου και πραγματικού κινδύνου μη ανάκτησης. Επισημαίνεται επίσης ότι η δυνατότητα καταβολής σε δόσεις αίρεται και το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί καταβάllεται εφάπαξ στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο (2) του άρθρου 40Α του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου.

Για την κάθε ξεχωριστή ενότητα θα ακολουθήσει νέα Εφαρμοστική Οδηγία που θα περιλαμβάνει σειρά παραδειγμάτων που θα επεξηγούν τις διάφορες νομοθετικές διατάξεις.

Ημερομηνία έκδοσης: 9 Φεβρουαρίου 2020